

❖ VRIJDAG IN DE VIJFDE WEEK ❖

METTEN

Na de *hexapsalm* en de *triadika* van de toon:

PSALM-LEZINGEN

Na de eerste psalmlezing zingen we de *kathisma-zangen* volgens de toon van de week (zie appendix).

Na de tweede psalmlezing zingen we het *kathisma-zang*:

t.1 – Aan het Kruis hebt Gij Uw han-dèn ùit-ge-strēkt * en door Uw wonden hebt Gij Adams wond ge-nē- zèn. * Gē- nees ook mijn wonden, zo smeek ik ù, * diē de verleider in mijn ziēl gē- slā- gēn heeft; * ēn acht mij wāar-dig ** ù door bidden en vasten te diē- nēn. ñ

kruistheotokion: t.1 – Toen Uw alrei-nē Mōe-der * U, Christus, als een Dode aan het Krūis zāg ge-hēcht, * riēp zij tōt ù: * mijn Zōon, Die medebeginloos zijt met de Vā-der ēn dē Geest, * hōe onzegbaar is Uw heils-or-dē, * waarin Gij het schepsel van Uw reine hān-den hebt ge-rēd, ** Gij, Mede-lij-dēn-dē. ñ

Na de derde psalmlezing zingen we het *kathisma-zang*:

t.6 – Krūis, wachter over de wē-reld, * diē de de-mō-nēn ver-jāagt, * geef dat wij wāar-dig zijñ, * nū gij ons in alle levens-omstandigheden ge-schōn-kēn zijt * āls een onoverwinnelijke be-schē-ming, * om de rest van de Vasten met een rein geweten te door-lō- pēn; * richt onze zielen op Christus' Aān-gē-zicht, ** gē- zē-gēnd Hoūt vān ons Heil. –

kruistheotokion: t.6 – Reine en inge-tōgēn Māagd, * rōem der Ēn-gē-lēn, * tōen gij onder het Krūis moēst staān, * wāar-aan uw Zoon en God ge-nā-gēld wās, * kōn gij de beledigingen die de vijanden Hem aandeden niet meer ver-dra- gēn, * ēn uw moederlijk hart riep klā-gēnd ùit: * Hōe verdraagt Gij, Menslievende, al deze smaād-wōor-dēn? ** E-rē zij ùw lank-moē-dig-heid. –

DE CANONS

we lezen eerst de canon uit het mineon, met, op hun beurt, van het triodion:

DE VIJFDE CANTIEK (*Gebed van Jesaja - Uit de nacht ontwaakt... Jes26, 9-21*)
(*canon uit het mineon en dan:*)

VIJFDE ODE - HET TRIODION - TOON 4

irmos t.1 De luister van Uw komst ...

Gij Die de hemel hebt uitgespannen als een tent, Gij hebt Uw handen uitgestrekt aan het Kruis, algoede Jezus. Daarom smee ik U: heb medelijden met mij die uiteengerukt ben door de aanvallen van de vijand.

Heer, Die op het Kruis ontslapen zijt, algoede Jezus, om ons de waakzaamheid te schenken die voor onze Verlossing nodig is, omdat wij neergezonken zijn in de diepte van het verderf: U verheerlijken wij in geloof.

Acht Uw dienaren waardig, om met stralend verlichte harten, de dag van Uw lijden te schouwen en Uw levenschenkende opstanding, o Redder, terwijl wij de kracht van Uw koninkrijk bezingen.

Theotokion Toen de Alreine U aan het Kruis zag hangen, riep zij wenend toen haar zo het hart werd doorboord: Door Uw innig medelijden, Heer, hebt Gij het lijden verdragen, om aan allen het vrijzijn van hartstocht te schenken.

ANDER TRIODION

irmos t.6 Uit de nacht tot U ontwakend ...

Op het Kruis, Menslievende, hebt Gij Uw handen uitgestrekt, die daarop werden vastgenageld; en Uw zijde werd doorboord met een lans. Maar dit alles verdraagt Gij, Christus, opdat wij gered worden.

Door het eten van de boom is Adam eens gestorven, maar hij vindt weer het leven door de boom van het Kruis; en opnieuw mag hij de vreugden genieten van het Paradijs.

Eer . . . U, heilige Drieheid, bezing ik als Eenheid van Wezen: beginloos, ongeschapen, koninklijk heersend, volmaakte Eenheid, als God, Licht en Leven: de Schepper van het heelal.

Nu en altijd . . . Uw buitengewoon moederschap, Alreine, heeft de natuurwetten overwonnen: want zonder zaad baart gij God, Die voor alle eeuwen uit de Vader geboren is.

Eer aan U, onze God, eer aan U.

Wij eren Uw Kruis, de Lans en de nagelen, Meester; want daardoor hebt Gij ons uit het verderf verlost: Gij hebt ons immers door Uw Lijden de onsterfelijkheid geschonken.

irmos t. 6 (gew.) ✚ Uit de nacht tot U ontwakend, o Meⁿslie[^]-veⁿde, *
smeek ik tot U: verlicht ook mij * en leid mij volgens Uw ge^bo[^]- den,
** en leer mij, Redder, Uw wil te doen. ∟

DE ACHTSTE CANTIEK (het lied van de drie jongelingen; Dan.3. 57-88)
(canon uit het mineon en dan:)

HET TRIODION
t.1 De oven die dauw bracht...

De prikkels van de boze hebt Gij stomp gemaakt, Verlosser, toen Gij met nagelen aan het kruis gehecht waart, en een spotkroon van doornen droeg, om de doornen der overtredingen weg te rukken. Daarom bezingen wij U en roepen: dat heel de schepping de Heer zegene, en Hem verheffe in alle eeuwen.

Christus, Gij hebt de handen uitgestrekt aan het Kruis om daardoor het geslacht der mensen U te doen kennen. Ook hebt Gij Uw zijde laten doorboren met een lans, en daardoor hebt Gij een bron van verlichting doen opwellen voor ons die zingen: dat heel de schepping de Heer zegene, en Hem verheffe in alle eeuwen.

Reinig, Medelijdende, met de stromen van Uw barmhartigheid mijn hart van de gapende wonden der zonde. Verleen mij dat stromen van rouwmoedigheid opwellen uit mijn binnenste, Jezus Christus, opdat ik tot U mag roepen: dat heel de schepping de Heer zegene, en Hem verheffe in alle eeuwen.

Theotokion U, Maagd, kennen wij als het Vat dat het Manna der Godheid omvat; als Ark, Altaar en Kandelaar; als troon van God en Zijn levend paleis; als de brug die hen tot het goddelijk leven voert, die zingen: dat heel de schepping de Heer zegene, en Hem verheffe in alle eeuwen.

ANDER TRIODION

t 6 Wij zingen het hemelse lied...

Christus wordt gekruisigd en daardoor word ik weer levend gemaakt; en ik zing met de Jongelingen: Zegent, alle werken des Heren, de Heer.

Door Uw kruisiging is de wereld uit het verderf verlost, en zij zingt samen met de Jongelingen: Zegent, alle werken des Heren, de Heer.

Zegenen wij de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, de Heer. Drieheid van gelijke Heerlijkheid, wezensene Eenheid, Vader, Zoon en Geest: red mij die U in geloof bezing.

Nu en altijd . . . Ik aanbid het Kind van de reine Moeder Gods, terwijl ik samen met de Jongelingen zing: Zegent, alle werken des Heren, de Heer.

Eer aan U, onze God, eer aan U.

Ik bezing Uw Kruis waardoor ik gered ben, Verlosser, terwijl ik samen met de Jongelingen zing: Zegent, alle werken des Heren, de Heer.

Loven, zegenen en aanbidden wij de Heer ...

irmos t. 6 ➤ Wij zingen hēt hēmelsē liēd * dat de drie jongelingen zongen in de vuurovèn: * én wij roepen tézamen met hēn: ** zegent, allē wer- ken des Heren de Heer. ⚭

we zingen het MAGNIFICAT met het: U, eerbiedwaardiger...

DE NEGENDE CANTIEK (Lofzang van Zacharias)

(canon uit het mineon en dan:)

NEGENDE ODE - HET TRIODION

irmos t.1 Een voorafbeelding ...

Elia schouwde de Heer in het lichte suizen van een zachte koelte, nadat hij zijn lichaam licht had gemaakt door gebed en vasten. Volg hem na, mijn ziel: werp het gewicht der lusten van u af, opdat gij de Verlangde moogt aanschouwen.

Toen Mozes de slang ophief aan het hout, heeft hij Uw verhoging aan het Kruis voorafgebeeld, algoede Verlosser; daardoor hebt Gij alle volkeren die U aanbidden, verlost van de giftige boosheid van de slang.

Ik lig in het graf der lichtzinnigheid, en zwaar drukt op mij de steen der verstoktheid, omdat ik Uw eeuwig-levend woord niet inziet, Verlosser, en geen ontzag voor U voel. Heb medelijden met mij en red mij door Uw erbarming, Gij Die rijk aan barmhartigheid zijt.

Theotokion Boven alles verheven Meesteres, verhef mij boven het kwaad van mijn harstochten, want ik verheerlijk u als in waarheid de Moeder Gods, en bezing Uw Kind, ongerepte door God begenadigde, Dat vereerd wordt omdat Het alle verstand teboven gaat.

ANDER TRIODION

irmos t.6 Onverklaarbaar is het baren ...

Gij wordt gekruisigd en ik word gered; Gij sterft en maakt mij levend. Welk een barmhartigheid en menslievendheid! Wie heeft ooit gezien of gehoord dat een meester voor zijn slaven de dood op zich neemt? Ere zij Uw onzegbare goedheid, o Heer.

De zon weerhield haar stralen bij het zien van Uw kruisiging: hoe zou zij niet ondergaan bij deze misdaad tegen haar Schepper? Heel de schepping wankelde, de aarde beefde en riep zonder woorden tot hen die U kruisigden, dat Gij de God zijt van het heelal.

Eer... Vader, enige Verwekker van de Eniggeboren Zoon, en Gij de Ene uit de Ene, Licht en Afglans van Licht; en Gij Die alleen de ene Heilige Geest zijt van de ene God, Die werkelijk de Heer zijt van de Heer, heilige Drie-eenheid: red mij, die U als God belijd.

Nu en altijd . . . Het wonder van uw baren verbijstert mij, Onbevleete: hoe kunt gij zonder zaad de Onomvatbare ontvangen? Zeg mij hoe gij Maagd blijft, terwijl gij als Moeder gebaard hebt? «Gij, mens, aanvaard in geloof dat wat de natuur teboven gaat, en aanbid het geboren Kind, want Hij kan alles wat Hij wil.»

Eer aan U, onze God, eer aan U.

Omwille van ons heeft elk van Uw ledematen lijden ondergaan: Uw hoofd de vuistslagen, Uw aangezicht de oorvijgen, Uw handen het doorboren met nagelen, Uw zijde de lans, en geheel Uw Lichaam de ontzettende smarten van de kruisiging. Ere zij Uw onzegbare barmhartigheid, Verlosser.

katavasia t. 6 :

1.6 ↘ Onverklaarbaar is hēt baren van wat ontvāngen is zōnder zaād *
 en ongerept is het moederschap zōnder mān. * Want Gods geboorte
 hērnieuwt de nātūur. * Daarom willen alle geslachten u rechtgelo-
 -vig
 ** als Bruid van Gōd en Moeder verhef - - fen. ↙

*photagogikon in de toon van de week ;
 gelezen lofpsalmen en gelezen doxologie.*

APOSTICHEN *idiomelon, toon 8*

t.8 - Gij Die tussen twee rō-vērs aan het Kruis waart gē-hēcht, *
 Chrīs- tus ōn-zē Gōd, * én Die door Uw diē-`pē wōn-`dēn * de
 menselijke natuur ge-nē-zēn hēbt: * veracht mij niēt, die door
 onlichamelijke rovers over-val-`lēn bēn, * vān deugden ont-bloōt
 `en tēn dō-dē ver-wōnd, * zō- dat niemand mij ge-nē-zēn kān. *
 Slechts één vōnk van leven is nōg in mij: * āl-leen op Ū heb ik
 mijn hoōp gē-stēld, * wānt Gij schenkt zelfs aan doden weer
 lē-`vēn. * Giet o-vēr mij Uw mīld-hēid uit * én ver-bīnd mijn
 wōn-`dēn, ** Gij Diē al-lēen de Mens-liē-vēn-de zijt. -

Heer, vervul ons 's morgens met Uw barmhartigheid; dan zullen wij juichen en ons verheugen. Geef dat wij ons mogen verheugen over al onze dagen; ook over de dagen dat Gij ons vernederd hebt, over de jaren waarin wij rampen zagen. Zie toch neer op Uw dienaren, op Uw werken, en leid hun kinderen.

en we herhalen: Gij Die tussen twee rovers ...

Moge de luister van de Heer onze God over ons stralen. Maak voor ons recht het werk van onze handen; ja, maak recht het werk van onze handen.

martyrikon:

t.8 - Hoe zullen wij ú nōē-mēn, heilige Marte-lā-`rēn? * Chē-
 ru-bīm? want Christus rūst `ōp ū. * Sé-ra-fīm? want gij hebt
 Hem steēds vēr-heēr-`lijkt. * Eñ-ge-lēn? daar gij uw lichaam
 ge-rīng hebt gē-`acht. * Māch-tēn? die grote wōn-dē-rēn wēkt. *
 Tāl-rijk zijn ūw nā-`mēn, * én nog talrijker uw genade-
 gā-`vēn; **bidt dāt onze ziē-len wōr-dēn ge-rēd. -

Eer ... Nu en ... *kruistheotokion*

t.8 – O on-bé-grij-pè-lijk wón- dèr, *
 ó Myserie, nog nōoít aàn-schoùwd, * ó angst-wèk-ken-dè
 gé-beùr-tè- nis! * Zó klāag-de dè Maagd, * tōen zij U zag aan hèt
 Krùis, * hán-gend tús-sèn twée rò- vèrs: * Ú Die zij zo buiten-
 gewoon en zonder smart ge-baardè hād; * én wē-nend riép zij ùit:
 * wēe mij, gé-lièfd Kind, * hōe kon dit slechte en on-dānk-ba-rè
 vòlk * U vāst-ná-gelen aàn hèt krùis? –

IN HET ZESDE UUR

TROPAAR VAN DE PROFETIE

t.5 – Boven allen be-zōn-
 gēn * zijt Gij, Chr̄is-tus Gōd, * Die de aarde hebt doēn wān-kē-
 lēn * ōm de aardbewoners zich te doen bekeren en te rēd- dēn;
 * ēn Die haar weer vāst hebt doen staān * in Uw ei-gēn gōēd-hēid
 * ēn onzegbare barm-hār-tig-hēid. * Dōor de gebeden van de
 Mōe-der Gōds, * ōnt-fērm Ū ō- vēr ōns. ⁜

Eer ... Nu en ... *herhalen*

PROKIMEN TOON 8

PS 100

Uw barm- har- tig- heid en Uw recht * wil ik

voor U zin- gen, Heer.

Ik zal psalmzingen en wijs zijn op een onbevleete weg. Wanneer zult Gij tot mij komen? Ik heb gewandeld in de onschuld van mijn hart, in het midden van mijn huis.

LEZING UIT DE PROFETIE VAN JESAJA 45,11-17

Zo spreekt de HEER God, de Heilige van Israël, de Schepper van de toekomstige dingen: vraagt gij Mij naar Mijn zonen, en zoudt gij Mij bevelen geven aangaande het werk van Mijn handen? Ik heb de aarde gemaakt en Ik heb de mens daarop geschapen. Ik ben het, Mijn handen hebben de hemel uitgespannen en aan al de sterren geef Ik Mijn bevelen. Ík heb hem doen opstaan om koning te zijn in gerechtigheid, en

al zijn wegen zullen recht zijn. Hij zal Mijn stad bouwen en hij zal Mijn ballingen terugvoeren, zonder losgeld en zonder geschenken, zegt de HEER Sabaoth.

Zo spreekt de HEER: De arbeidsopbrengst van de Egyptenaren en de koophandel van de Ethiopiërs, en de Sabeeërs, mannen van grote lengte, zullen naar u overgaan en zij zullen uw slaven zijn, zij zullen achter u aan gaan, in boeien zullen zij overkomen en voor u zullen zij zich buigen, zij zullen u smeken, zeggend: Voorzeker, God is bij u en er is geen andere God dan de uwe. Voorwaar, Gij zijt God, de God van Israël, de Verlosser, maar wij wisten het niet. Allen die tegen Hem zijn, zullen beschaamd en te schande worden, zij zullen met smaad weggaan. Komt tot Mij, wordt nieuw, kustlanden. Israël zal door de HEER verlost worden: een eeuwige verlossing. Zij zullen niet beschaamd en niet te schande worden, niet in eeuwigheid, zegt de Heer, de Albeheerser.

TWEEDE PROKIMEN TOON 4

PS 101

Heer, ver- hoor mijn ge- bed: * laat mijn roe- pen tot

U ko- men.

Heer, wend Uw aangezicht niet van mij af, neig Uw oor naar mij toe op de dag van mijn verdrukking: verhoor mij spoedig op de dag dat ik U aanroep.

VESPERS VAN VRIJDAGAVOND

ps.103; vredeslitanie; het 18e kathisma in drie stasen, waarbij steeds een litanie, waaronder de priester de H. Gaven naar de proskomidie-tafel overbrengt.

HEER IK ROEP ... *we zingen 10 stichieren*; het idiomelon (2x) :*

t.6 – Vanuit het Jeruzalem Uwer heilige Ge-bò-dén * bèn ik afgedaald naar de hartstochten van Jē-rì-chó, * mée-gesleept door ij·de-lè roēm * én omlaaggetrokken door de zorgen van het lè-vèn. * Zó werd ik overvallen door mijn rovende ge-dāch-tén: * zij hebben mij ontdaan van het ge-nā-dèn-kleēd * vān het kind-schāp Góds. * Nú lig ik neer als in wie geen ā-dēm meer is, * ó-verdekt met ver-wòn-dìn-gèn. * Eén priester die bij mij kwām, * slóeg geen acht op mij toen ik vrijwel ge-stòr-vèn wās. * Eén Leviet verafschuwde mij è-vèn-zèer * én ging aan de òverkant voor-bij. * Māar Gij, Heer, Die op onzegbare wij-`zē * uit de Maagd ons vlees had aange-nò-`mèn, * hébt door het vrijwillig uitstorten van Uw ver-lòs-sēnd Bloēd * én door het water dat vloeide uit Uw doorboorde zij-`dē * gé-nezende olie over mij uitge-gò-`tèn. * Ver-bind mijn zwerende wòn-dèn * én tel mij bij het hē-mèl-se Koòr, * wānt Gij al-lēen zijt de Barm-hàrti-gē. – 2x

dan het volgende martyrikon:

t.6 – Uw Mārte-la-ren, Heér, * héb-ben U niet ver-lōo-`chénd, * zij zijn niet afgeweken van Uw ge-bò-`dèn: * óm-wille van hun gebeden, ónt-fērm ù ò-vèr óns. –

** De bovenstaande volgorde van de stichieren geldt voor de Vespers met Liturgie van de Voorafgewijde Gaven. Indien er geen Liturgie is, dan wordt de Vespers als volgt gezongen: bij de Heer ik roep-verzen: de prosomia voor de Moeder Gods, elk 2x; Eer... Nu en... t.2 Heden wordt het mysterie... . Bij de apostichen: 2 x het idiomelon, het martyrikon en een theotokion in dezelfde toon.*

dan de volgende prosomia voor de Moeder Gods in een totaal van 7:

t.6 – Gabriël trad nà-der-bij, * hĳ verkondigde het voor de eeuwen vastgestelde raadsbèsluit, o Maagd; * hĳ begroette ù èn rièp: * Vèr-heug u, òn-bezaaid lánd, * vèr-heug u, braambos dat niet verbrànd-dé; * vèr-heug u, onpeilbare dièp- tè; * vèr-heug u, brug die naar de hè-mel léidt; * vèr-heug u, bovenaardse ladder die door Jakòb werd ge-zièn; * vèr-heug u, goddelijk màn-nà-vat; * vèr-heug u, ver-lòs-sing van de vloék; * vèr-heug u, terugroeping van À-dàm.
** dé Heer is met ú. – 3x

t.6 – Gij staat voor mij als een mèns, * zó sprak de ongeschonden Maagd tot de Èn- gel, * hōe spreekt gij dan woorden die boven-mèn-se-lijk zijn? * Wánt gij zegt dat God met mij zal zijn * én dat Hij zal wonen in mijn moe-dèr-schóot. * Zég mij, hoe ik kan worden tot zulk een omvattende rùim- tè, * tót zulk een oord van hei-li- gíng * vóór Hem die schrijdt over de Che- rù- bim? * Bè- drieg mij niet, want ik heb geen lùst ge-kènd * én ben niet in het huwelijk in-ge- wíjd. ** Hoe kan ík dán èn Zoon bà- ren? 2x

t.6 – Wanneer God het wil, dan wordt de orde der natuur over-wòn-nén, * zó sprak de Onli-cha-mè-lij-ké, * én dan wordt volbracht wat boven de macht der mèn-sèn gaat. * Vèr-trouw op mijn ware woorden, Alheilige en Onbe-ris-pelij-ké. * Toén riep zij: Mij geschiede nu vol-gèns uw woórd; * ík zal Hem baren Die niet in het vlees is, * dóch uit mij het vlees wil aannemén * Hij alleen is in staat de mensen omhoog te vōe- ren * tót hun oorspronkelijke waar-dig-heid, ** doórdat Hij Zijn godheid vèr-énigd heeft met onze mènsèljkhèid. – 2x

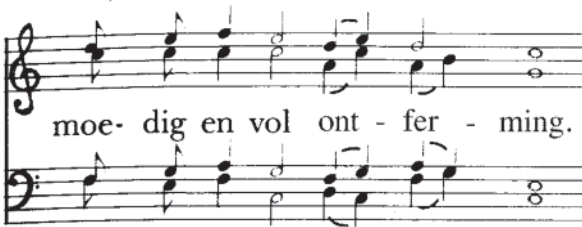
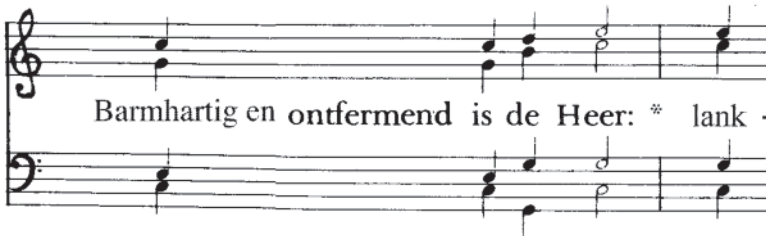
Eer ... Nu en ... *theotokion, toon 2:*

Eer . . . nu en altijd . . . t.2 – Heden wordt het Mysterie ge-
 ó- pèn-baàrd * dat van alle eeuwigheid was ⁺vàst-gē-stèld: * de
 Zoon van God wordt dē Mēn-sen-zōon: * Hij neemt deel aan het
⁺mīn-dē-rē * om mij Zijn beter deel te ⁺gē-vēn. * Adam werd bē-
 dró-gēn, * hij werd niet Gōd, zoals zijn ver-⁺lān-gēn wàs, * maar
 God wordt mēns om Adam tot God te ⁺mā-kēn. * Laat heel de
 schepping zich nu vēr-hēu-gēn, * laat de natuur rēi-dān- sēn, *
 want vol ontzag staat de Aartsengel voòr de Māagd, * en brengt
 haar het «Verheug u», dat de droef-hēid úit-delgt. * God, Die in
 Uw innige ont-⁺fēr-mīng ** Mens geworden zìjt, éré zìj Û. ˘

*Intocht met wierook, indien er een evangelie-lezing volgt, dan ook met
 het Evangelie-boek. Vreugdevol Licht ..*

PROKIMEN TOON 4

PS. 102

Zegen, mijn ziel, de
 Heer, en al wat in
 mij is; zegen Zijn
 heilige Naam.

LEZING UIT GENESIS 22,1-18

En het gebeurde na deze dingen dat God Abraham op de proef stel-
 de. Hij zei tegen hem: Abraham, Abraham! Hij zei: Zie, hier ben
 ik. Hij zei: Neem uw geliefde zoon, die gij liefhebt, Izaäk, ga naar
 het land Moria, en offer hem daar als brandoffer op één van de bergen

die Ik u noemen zal. Toen stond Abraham 's morgens vroeg op, zadelde zijn ezel, nam twee van zijn knechten met zich mee, en Izaäk, zijn zoon. Hij kloofde hout voor het brandoffer, stond op en ging op reis, en hij kwam op de plaats die God hem genoemd had, op de derde dag. En Abraham sloeg zijn ogen op, en hij zag die plaats in de verte. Abraham zei tegen zijn knechten: Blijven jullie hier met de ezel, dan zullen ik en de jongen daarheen gaan. Als wij aanbeden hebben, zullen wij bij jullie terugkeren. Daarop nam Abraham het hout voor het brandoffer en legde dat op zijn zoon Izaäk. Hij nam het vuur in zijn hand en het mes. Zo gingen zij beiden samen. Toen zei Izaäk tegen zijn vader Abraham: Vader! Hij zei: Wat is er, kind? Hij zei: Zie, hier is het vuur en het hout, maar waar is het schaap voor het brandoffer? Abraham zei: God zal Zichzelf voorzien van het schaap voor het brandoffer, mijn kind. Zo gingen zij beiden samen. En zij kwamen op de plaats die God hem genoemd had. Abraham bouwde daar het altaar, schikte het hout erop, bond zijn zoon Izaäk en legde hem op het altaar, boven op het hout. Toen strekte Abraham zijn hand uit om het mes te pakken om zijn zoon te slachten. Maar de Engel van de HEER riep tot hem vanuit de hemel en zei: Abraham, Abraham! Hij zei: Zie, hier ben ik. Toen zei hij: Steek uw hand niet uit naar de jongen en doe hem niets, want nu weet ik dat gij God vreest en uw zoon, uw geliefde, niet gespaard hebt omwille van Mij. Toen sloeg Abraham zijn ogen op en keek, en zie, een ram met zijn horens verstrikt in een doornstruik. Abraham ging erheen, nam die ram en offerde hem als brandoffer in plaats van zijn zoon Izaäk. En Abraham gaf die plaats de naam: de-HEER-zag. Daarom wordt heden ten dage gezegd: Op de berg waar de-HEER-gezien-werd. Daarna riep de Engel van de HEER tot Abraham voor de tweede keer vanuit de hemel, zeggend: Ik zweer bij Mijzelf, spreekt de HEER: Omdat gij dit gedaan hebt en uw zoon, uw geliefde, omwille van Mij niet gespaard hebt, zal Ik u zeker rijk zegenen en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren aan de hemel en als het zand dat aan de oever van de zee is. Uw nageslacht zal de steden van zijn vijanden beërven. En in uw nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat gij Mijn stem gehoorzaamd hebt.

TWEDE PROKIMEN

TOON 4

PS. 103

Hoe groot zijn Uw wer- ken, o Heer: * Gij hebt al- les

met wijs- heid ge- scha- pen.

Zegen, mijn ziel, de Heer; Heer mijn God, Gij zijt onnoemlijk groot. Gij bekleedt U met lofzang en pracht.

LICHTZEGEN

LEZING UIT DE SPREUKEN 17,17-18,5

Laten broeders nuttig zijn in tijden van nood,
want daarvoor worden zij geboren.

Een mens zonder verstand klapt in zijn handen, en is blij met zichzelf,
net zoals degene die zich borg stelt voor zijn vrienden.

Wie overtreding liefheeft, verheugt zich over ruzie,
wie zijn deur verhoogt, zoekt ondergang,
en wie hard van hart is, zal het goede niet vinden.

Wie dubbel van tong is, valt in het kwaad.
Een dwaas hart brengt verdriet aan wie dat heeft.

Een vader zal zich niet verblijden over een hardleerse zoon,
maar een verstandige zoon verblijdt zijn moeder.

Een blij hart bevordert de gezondheid,
maar van een neerslachtige man verdorren de beenderen.

Wie onrechtmatig, heimelijk, geschenken aanneemt,
zal geen voorspoed vinden op zijn wegen,
een goddeloze wijkt af van wegen van gerechtigheid.

Het gezicht van een wijze man ziet er verstandig uit,
maar de ogen van de dwaas zijn gericht op het einde van de aarde.

Een dwaze zoon maakt zijn vader kwaad,
en geeft smart aan wie hem gebaard heeft.

Het is niet goed de rechtvaardige te laten boeten,
noch is het terecht een complot te smeden tegen rechtvaardige aanzien-
lijken.

Wie een hard woord inhoudt, is verstandig,
en iemand met inzicht is geduldig.

Een dwaas die naar wijsheid vraagt, wordt wijs geacht,
wie doet alsof hij niet kan praten, lijkt verstandig.

Wie zijn vrienden in de steek wil laten, zoekt voorwendsels,
maar te allen tijde zal hij gesmaad worden.

Een dwaas heeft geen behoefte aan wijsheid,
maar hij laat zich leiden door zijn onverstand.

Wanneer een goddeloze de diepte van het kwaad bereikt, veracht hij alles,
maar schande en smaad komen over hem.

De woorden uit het hart van een man zijn diepe wateren,
een rivier welt eruit op en een bron des levens.

Het is niet goed een goddeloze persoon te bewonderen,
noch terecht om in het gericht het recht te buigen.

*meteen de wierook-zang: Laat mijn gebed ... en de rest van de dienst
van de voorafgewijde Gaven.*

*[In de Completen zingen we de Canon voor de overledenen van de toon
en van het Mineon van de heilige van de dag]*

*Volgens nieuwer Grieks gebruik wordt in de Completen de Canon voor
de Moeder Gods gelezen en de Akathist.*